

Żydowskie święta, podobnie jak święta innych narodów mają swoje korzenie w starożytnej przeszłości. Są efektem dawnych wydarzeń, które chciano z jakiegoś powodu upamiętnić i ocalić dla przyszłych pokoleń. Przez tysiąclecia święta te zostały trwale wplecione w kalendarz religijny, choć większość z nich ma świeckie – rolnicze, bądź historyczne pochodzenie. W tradycyjnych ceremoniach i atrybutach świąt odnajdujemy realia dawnych czasów. Dostrzegamy co było wtedy ważne dla naszych przodków i jak starano się przy pomocy odniesień religijnych powiększyć wagę i szacunek danego wydarzenia.

Szałosz Regalim to żydowskie święta pielgrzymie, bo wtedy Żydzi pielgrzymują do Jerozolimy. Są to święta: Pesach, Szawuot i Sukot. Odnoszą się do nich słowa Tory: „... Trzy razy obchodzić mi będziesz święto do roku „ ... Święta te odnoszą się do wydarzeń związanych z wyjściem Żydów z Egiptu – kraju niewoli, zwanego Micraim.

Wieczorem 18 września 2013 roku rozpoczęło się siedmiodniowe święto Sukot, które według starej, żydowskiej tradycji obchodzi się w miesiącu Tiszri od 15 do 22 dnia włącznie. Jest to Święto Szałasów, gdyż Sukot znaczy w hebrajskim szałas. Żydzi wędrując z Mojżeszem do Ziemi Obiecanej musieli budować sobie na szlaku tymczasowe mieszkania w postaci właśnie szałasów, w których mieszkali całymi rodzinami w dniach odpoczynku. Czytamy o tym w Księdze Lewity:

... "W szałasach mieszkać będziecie; każdy krajowiec w Izraelu mieszkać będzie w szałasach. Aby widziały pokolenia wasze, że w szałasach osadziłem synów Izraela, gdy wywiódł ich z ziemi Micraim — Ja Wiekuisty, Bóg wasz! "...

Jednak w Księdze Wyjścia święto to nosi ono miano "Święta Zbiorów", a w Księdze Powtórzonego Prawa jest napisane: ... " Święto szałasów obchodzić będziesz ... gdy zbierzesz z ziemi twojej i z tłoczni twojej " ... Tym razem mamy wyraźne odniesienie do tradycji rolniczej. Należy z tego wysnuć wniosek, iż Święto Sukot łączy w sobie dwie tradycje: pamiątki z wyjścia naszych przodków z Egiptu i wcześniejszego już święta plonów – zgodnie ze słowami Księgi Wyjścia ... " święta zbiorów z końcem roku, gdy zbierzesz plony twoje z pola "...

Tak więc Sukot jako ostatnie ze świąt pielgrzymich i jednocześnie zwieńczenie okresu prac na roli, zakończonych zbiorem plonów stało się ważnym, ludowym świętem rolniczym. Z dawien dawna zwało się po prostu świętem – Chag, co w hebrajskim znaczy po prostu święto. Nazwa

Sukot została dodana dużo później, wraz z dodaniem tradycji budowy szałasów, na pamiątkę czterdziestoletniej wędrówki Narodu po synajskiej pustyni.

Przez długi czas obchodzenie święta Sukot nie było usztywnione żadną konkretną datą w kalendarzu, a pozostawało w zależności od zakończenia prac rolniczych. Tak w Księdze Wyjścia, jak i w Księdze Powtórzonego Prawa jest to święto nierozzerwalnie związane z zebraniem plonów jesiennych. Dopiero Księga Lewity podaje datę kalendarzową Sukot. Księga Kapłańska podkreśla to dokładnie słowami: ..." Wszakże piętnastego dnia miesiąca siódmego, gdy zbierzecie plon ziemi, obchodzić wam uroczystość Wiekuistemu "...

Istniejące od wielu pokoleń ludowe święto jesiennych plonów połączono z tradycją zamieszkiwania przez tydzień w zbudowanym na ten cel szałasie, na wzór schronienia uciekinierów z egipskiej niewoli. W ten sposób radosne święto rolnicze połączono ze wspomnieniem tryumfu Mojżesza nad groźnym faraonem i uratowaniem Narodu Żydowskiego. Od tej pory Żydzi obchodzą jesienne święto plonów w namiotach, wspominając jednocześnie trudne życie swoich przodków na pustyni Synaju. Tym razem żydowskie szałas nie są zwykłym, tymczasowym mieszkaniem, ale świątecznym pomieszczeniem. Dlatego są ozdobiane stosownie do częściowo rolniczego charakteru święta. Tradycyjnymi ozdobami szałas (hebr. Suki) są ozdoby z liści, z gałęzi oliwnych, mirtowych i palmowych. Wnętrza ozdabiały też porozwieszane tkaniny oraz plony rolnicze: orzechy, brzoskwinie, migdały, granaty, kłosa zbóż, winogrona i oliwki. W tak urządzonej Suce rodzina żydowska powinna mieszkać i ucztować przez siedem dni. Oprócz tego w dniach świąt Sukot odprawiano obrzędy: brania lulawu, arawa, ceremonię wody oraz beth haszewa.

Rodzina Żydów sefardyjskich, w okresie święta Sukot. Grecja, I poł. XX wieku.

Obrzęd brania lulaw polega na tym, że podczas modlitw w prawej ręce trzymamy bukiet roślinny złożony z gałązki palmy, trzech gałązek mirtu i dwóch gałązek wierzby nadrzecznej. W lewej ręce trzymamy etrog – owoc podobny do cytryny. Z lulawem w rękach idziemy też dokonywać dobrych uczynków – odwiedzać chorych i pocieszać nieszczęśliwych.

Sukot 5774 – Święto Szłasów 18 – 25 września 2013 r.

Wpisany przez r. Chaim Nadowski

Niedziela, 22 Wrzesień 2013 11:02 - Zmieniony Niedziela, 22 Wrzesień 2013 11:15

Wielkość α jest wielkością bezwymiarową, a β jest wielkością o wymiarze odwrotności do α . Właściwości matematyczne α i β są takie same, jak w przypadku modelu 1. W tym modelu nie ma potrzeby definiowania α i β dla każdego z n elementów, ponieważ α i β są stałymi.